

عنوان مقاله:

حمایت از شخص ثالث از طریق نهاد بطلان نسبی در قراردادهای تاجر ورشکسته

محل انتشار:

مجله مطالعات فقه و حقوق اسلامی، دوره 15، شماره 31 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

Mostafa Elsan - دانشیار دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

Abdorrahim Moradi - گروه حقوق و الهیات، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران.

Mahdi Isari - گروه حقوق و الهیات، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران.

خلاصه مقاله:

از مهم ترین آثار حکم ورشکستگی تأثیری است که این حکم بر معاملات تاجر قبل و بعد از تاریخ توقف می گذارد؛ ماده ۴۲۳ قانون تجارت اعمال حقوقی تاجر را در صورت کاهش یافتن یا مقید شدن دارائی وی، باطل اعلام کرده است مبنای بطلان این اعمال حقوقی بعد از تاریخ توقف، منع تاجر از انجام معامله به قصد فرار از پرداخت دیون طلبکاران است که ریشه در نظم عمومی دارد. با توجه به مقررات مربوط به ورشکستگی در مواد ۴۱۸، ۴۲۳ و ۵۵۷ قنون تجارت و دکنترین حقوقی و رویه قضایی می توان دریافت که برخی از معاملات تاجر پس از تاریخ توقف به صورت نسبی باطل است؛ یعنی معامله بین دو طرف نافذ است؛ اما در برابر طلبکاران قابل استناد نبوده و قابل ابطال است. برخی دیگر آنچنان که در ماده ۵۵۷ قانون تجارت ذکر شده، به صورت مطلق باطل است. در این میان، شخص ثالثی که فارغ از همه این آثار، قراردادی را بدون سوء نیت منعقد می کند بیشترین آسیب را خواهد دید. در این مقاله سعی شده است ضمن تبیین قواعد حاکم برای تشخیص بطلان نسبی و مطلق در معاملات تاجر ورشکسته و ابعاد مختلف این قواعد، تبعات هر یک از نهادهای مزبور در رابطه تاجر با اشخاص طرف معامله با وی و نیز رابطه آنان با طلبکاران و به خصوص اشخاص ثالث در حین تصفیه و پس از آن بررسی شود و اثر بطلان معاملات تاجر ورشکسته محدود به دو طرف قرارداد تلقی و شخص ثالث با حسن نیت از آثار سوء این معاملات مصون بماند.

کلمات کلیدی:

ورشکستگی، توقف، معاملات، بطلان مطلق، بطلان نسبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2075748>

